

[Landbrugsministeren.]

overtage forhandlingerne! Den slags leg i sandkassen overlader jeg gerne til dem, der har lyst. Under denne regering er det sådan, at i alvorlige sager drøfter vi selvfølgelig forholdene, og jeg tør sige, at der har på intet tidspunkt været uenighed i regeringen om det, der skulle foretages, heller ikke om den måde, forhandlingerne skulle føres på.

Må jeg så sige til allersidst, at jeg har ikke indtryk af, at regeringen har ladet sig noget afpresse. Jeg kan sige det på den måde: det er min inderste overbevisning, at det resultat, der nåedes natten til onsdag i forhandlingerne med landbruget, kunne, hvad beløbsrammen angår, være nået uden de sidste otte dages begivenheder. I hvert fald har jeg på intet tidspunkt stået hindrende i vejen for, at det blev nået. Det har mine gentagne udtalelser om forhandlingsvilje, som også er praktiseret, vist.

Jeg tror, alle i dag, uanset hvilken anskuelse de i øvrigt måtte have, vil give mig ret i, at det havde været en lykke for landet, om vi havde undgået de sidste otte dages begivenheder på mange fronter. Hvad der er sket i disse otte dage, har slået meget mere i stykker, også for det samlede landbrug, end det har gavnet. Det er imidlertid mit håb, at vi igen — og snart — kan finde den samarbejdsrytme, som er betingelsen for virkelige og varige fremskridt.

Carl Petersen: Efter den redegørelse, vi nu har hørt den højtærede landbrugsminister fremsætte, har jeg for så vidt ikke ret meget at tilføje. Jeg har dog lige et par bemærkninger at gøre til det ærede medlem hr. Anders Andersen.

Det ærede medlems udtalelse lød omtrent sådan: det har ikke manglet på advarsler fra landbrugets side mod den politik, som denne regering har ført. Skal det forstås sådan, ærede medlem, at når man ikke er politisk stærk nok til at gennemføre sine ønsker, så har man ret til at anvende den metode, som det ærede medlem hr. Anders Andersen som formand for en stor organisation har anvendt i dette tilfælde? Det klarer jo meget, hvis vi kan få besked på dette. Advarslerne, det ærede medlem talte om, er kommet ad politisk vej. Der har man ikke fået tilslutning til

dem, og så anvender man den anden metode.

Det næste, det ærede medlem kom ind på, var dette — og det var vistnok en gentagelse af det, der blev sendt ud i den proklamation, som det ærede medlem har underskrevet — at denne strejke — jeg lagde nok mærke til, at det ærede medlem ikke brugte udtrykket strejke, men meningen var den samme, med magt tilbageholdt man de varer, der skulle gå til byerne, mælk og kød o. s. v. — var ikke vendt mod forbrugerne. Ja men hvem i Herrens navn var den da vendt imod? Det var forbrugerne, der manglede disse varer, det var dem, der skulle købe dem, det var dem, man skulle sælge til, og de fik ikke noget. Hvis det ærede medlem i virkeligheden selv tror, at der kan være noget rigtigt i en sådan antagelse, går jeg ud fra, at det ærede medlem vil give mig ret i, at så var der kun ét formål tilbage, og dette formål var ved denne strejke at skabe øget uro i den danske befolkning, og at denne uro skulle kulminere i, at regeringen skulle bøje sig for de fremsatte krav. Det, som man ikke inden for partiet venstre kunne nå ved valget ad politisk vej, det skulle det ærede medlem fremtvinge med disse metoder. Lad det være sagt som en advarsel: prøv ikke på det mere!

Jens Chr. Christensen: Jeg skal ikke på dette sene tidspunkt forlænge debatten væsentligt; jeg skal vogte mig for at svare hver enkelt af de ærede ordførere, der har gjort bemærkninger til mig, det ville trække temmelig længe ud.

Det, der er gået som en rød tråd gennem de mange forskellige indlæg både fra de officielle ordførere og andre, der har taget ordet under sagens behandling, er, at man har fundet det uhyre forkasteligt, at landbruget har grebet til samme midler, som man inden for andre befolkningsgrupper gennem mange år har benyttet sig af. Jeg har sagt i første omgang, og jeg vil gerne gentage her, at der er ingen inden for landbrugets kredse, der ønsker at bruge den slags midler, men der var tale om en nødsituation, og så må man kunne forstå, at landbruget griber til disse foranstaltninger.